

Udvalget for Udlændinge- og
Integrationspolitik
UUI alm. del - Bilag 203
Offentligt

København, den 17. juli 2006

Til :

Ministeriet for Flygtninge Indvandrere og Integration, Att. Rikke Hvilshøj og
Udlændingeafdelingen afdelingschef Kim Lunding, Holbergsgade 6, 1057 København K.
E-mail: inm@inm.dk

Flygtningenævnet, St. Kongensgade 1-3, 1264 København K. E-mail: fln@inm.dk

Udlændingesservice, direktør: Henrik Grunnet, Udlændingestyrelsen, Ryesgade 53, 2100
København Ø. E-mail: us@us.dk

Statsministeriet, Statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, Christiansborg, Prins Jørgens Gård 11
1218 København K. E-mail: stm@stm.dk

Til samtlige Folketingsmedlemmer, Folketinget, Christiansborg, 1240 København K.

Indenrigsministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Slotholmsgade 10-12, 1216 København K,
E-mail: im@im.dk,

Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, Dag Hammarskjølds Alle 28, Postboks 810, 2100 København Ø,
E-mail: asyl@redcross.dk.

Vedrørende de iranske asylansøgningssager.

En langvarig sultestrejke på Christiansborg Slotsplads, hvor iranere forsøger at gøre opmærksom på deres situation har indtil videre været uden resultater i nu 30 dage. Efter såvel henvendelser til myndighederne og samtaler med Udlændingesservice er det blevet tydeligt, at myndighederne ikke tager de sultestrekendes situation alvorligt. Udlændingesservice har tilbudt at gå ind i deres enkeltsager med *rådgivning*, om der er forhold, som kan tages op til genovervejelse i deres enkelte sager. Beslutningen er stadig Flygtningenævnets.

Imidlertid er problemet ikke blot et enkeltsagsproblem, det handler om en lang række af iranske asylansøgers sager. Sultestrejken er ikke en trussel, men en sidste udvej for disse mennesker, hvis eneste alternativ er at forblive i årevis i de danske flygtningelejre, hvor mange er på selvmordets rand. 38 er allerede blevet drevet i døden på disse centre. Hvor mange flere ønsker myndighederne, før de forstår alvoren, og at deres love er umenneskelige.

Derfor denne samlede henvendelse til ovennævnte offentlige instanser, der er inddraget i danske asylansøgersager for at gøre opmærksom på nogle helt urimelige forhold såvel generelt, men specielt i forhold til de iranske asylansøgere.

I de tilfælde, hvor en Iraner har fået afslag på asyl og humanitær opholdstilladelse kan der ansøges om opholdstilladelse efter Udlændingelovens § 9 c, stk. 2, fordi det endnu ikke har været muligt at

udsende den pågældende. Der er dog nogle betingelser der skal være opfyldt underretter politiet flygtningen om og henviser til *Indenrigsministeriets vejledning nr. 122 af 13. juli 2000*, nemlig:

- at der er forløbet mindst 18 måneder fra udløbet af den seneste udrejsefrist,
- det i sammenhængende 18 måneder ikke har været og fortsat ikke er muligt for udlændingen af udrejse frivilligt.
- udlændingen i øvrigt har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne i sammenhængende 18 måneder, og
- udsendelse efter de foreliggende oplysninger for tiden må anses for udsigtsløs.

(Bortset fra bestemmelsen "at det ikke har været muligt ... at udrejse frivilligt", er denne vejledning identisk med bestemmelserne i § 9 c, stk. 2).

På et tidspunkt efter de 18 måneder (nogle gange efter 36 måneders venten) sender rigspolitiet så sagen til udlændingestyrelsen¹ for en udtalelse om en flygtning kan få meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 2, hvorefter udlændingestyrelsen giver afslag med begrundelse i at flygtningen ikke har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne i sammenhængende 18 måneder.

Hvad der ikke er oplyst er den aktuelle udsendelsessituation i forhold til Iran.

Ifølge Rigspolitiet beror udsendelsen på: "at udlændingen medvirker til fremstilling på den iranske Ambassade for udstedelse af hjemrejsedokument og efterfølgende udrejse til hjemlandet.

Ifølge Rigspolitiets landebeskrivelse for Iran, fremgår det:

"Den 1. april 2006 var der ifølge udtræk fra Udlændingeregisteret 65 personer (heraf 2 ikke asylansøgere) i aktuel udsendelsesposition.

I de sager, hvor udlændingen medvirker til udsendelsen, er der ikke problemer, hvis der foreligger originale identitetspapirer. ... Sagsbehandlingstiden ... på den iranske ambassade i København tager fra 2-3 dage til 2 uger.

I sager, hvor den udlænding, som skal udsendes, ikke vil medvirke hertil og ikke er i besiddelse af rejsedokument, stiller den iranske ambassade i København med henvisning til iransk lovgivning krav om,

At udlændingen selv underskriver en ansøgning om udstedelse af rejsedokument. ...

... den iranske ambassades holdning umuliggør således udsendelse af iranske statsborgere, som ikke har rejseligitimation, og som ikke vil medvirke til udstedelse heraf ved at underskrive en ansøgning."

¹ Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4 (lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001) nu § 9 c, stk. 2. (lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001, som ændret ved lov nr. 134 af 20. marts 2002 og § 2 i lov nr. 193 af 5. april 2002 og ændringer LOV nr. 365 af 06/06/2002 (Gældende) af 6. juni 2002 og senere lovbekendtgørelser LBK Nr. 608 af 17/07/2002, LBK Nr. 696 af 21/08/2002, LBK Nr. 697 af 21/08/2002, LBK Nr. 755 af 09/09/2002, LBK Nr. 792 af 18/09/2002, LBK Nr. 793 af 18/09/2002)

I brev af 16. oktober 2005 fra "Royal Danish Embassy Tehran" er oplyst navne på Iranske flygtninge til de Iranske myndigheder. Det drejer sig om en familie med 2 små børn, der opholder sig her under den danske regerings beskyttelse. Den danske ambassade i Tehran har bedt de Iranske myndigheder om at udstede indrejsedokumenter for disse personer og har sågar vedlagt børnenes dåbsattester og forældrenes kørekort med billeder, som identifikation.

Iranske flygtninge har krav på beskyttelse her i Danmark på lige fod med alle andre flygtninge. Den danske Regering er ansvarlig for alle flygtninge liv og sikkerhed, så længe de opholder sig på dansk territorium.

Derfor, er det yderes kritisabelt

- når de oplysninger, der findes på de 65 personer i udlændingeregisteret bliver sendt til de Iranske myndigheder. Dette vil bringe disse flygtninge i direkte fare under deres ophold her i landets asylcentre, da de kan blive opsøgt af Iranske agenter her i landet.
- Hvis flygtninge skal tvinges til at underskrive et *indrejsedokument* jf. notat om Iran, "at Iransk lov kræver, at flygtningen skal underskrive et indrejsedokument"

Udlændingestyrelsen har givet afslag i sager med den begrundelse af flygtningene ikke har samarbejdet om deres udsendelse, vel vidende at begrundelsen for ikke at kunne underskrive et sådant *indrejsedokument* er, at flygtningen vil blive bragt i fare for fængsling, tortur og dødsstraf.

Hvordan forestiller de danske asylmyndigheder sig, at en flygtning vil "samarbejde" om at underskrive et dokument til de Iranske myndigheder, der afslører hans opholdssted og identitet? Er det den måde den danske regering overholder deres konventionsforpligtelser til at beskytte flygtninge? I så fald vil jeg tillade mig at påstå, at de danske asylmyndigheders handlinger strider mod Flygtningekonventionen.

Efter Udlændingelovens² § 9 c, stk. 2 er det "lovligt" at udsende en flygtning hvis han ikke samarbejder.

Var det virkelig hensigten med vedtagelsen af Udlændingeloven og dens senere ændringer, at en flygtning, som nægter at underskrive en ansøgning om rejsedokumentation til hjemsendelse til deres bødler, får afslag på opholdstilladelse, og derfor kan udvises i det øjeblik, de danske myndigheder finder en ordning med Iranske myndigheder, og/eller når Iransk lov en dag gør det muligt at returnere disse flygtninge?

Indtil dette sker, kan disse flygtninge altså sidde i angst og uvished til de en dag bryder sammen og begår selvmord på de danske asylcentre. Det er helt uanstændigt.

En sådan bestemmelse er helt uanstændig og helt uacceptabel, fordi

1. den bringer flygtningen i direkte fare, og er derfor i strid med Flygtningekonventionen,
2. den fastlåser flygtningen på ubestemt tid i et asylcenter og fordi

² Lov nr. 473 af 1. juli 1998

3. den muliggør en hjemsendelse på et uvist tidspunkt af flygtningen til hjemlandets bødler, skulle lovene i hjemlandet blive ændret, så dette er muligt.

Derfor beder jeg om, at samtlige politikere vil tage disse forhold og udlændingelovens bestemmelser op til fornyet debat.

Og derfor sender jeg denne anmodning til samtlige folketingspartier, med en anmodning om at loven bliver præciseret, således at flygtninge her i landet ikke bliver udsat for en så umulig situation.

Samtidig beder jeg om, at hele Udlændingeloven bliver taget op til revision snarest muligt, da den her beskrevne konsekvens af loven ikke er enestående. Den seneste tids debat om de umenneskelige forhold på asylcentre har vist at loven og bevillingerne til disse centre sætter embedsmænd og ansatte under Røde Kors ude af stand til at servicere flygtningene anstændigt. De ansattes er således tvungne til at følge en åbenbar urimelig lov, som bringer dem ud i situationer, der bryder flygtninge konventionerne og menneskerettighederne. Det er en uanstændig lov. En sådan lov må ændres hurtigst muligt.

Det er overordnet set den danske regerings ansvar, at flygtningene behandles menneskeværdigt under deres ophold her i landet ikke de ansattes på centrene, men de ansatte har en pligt til at indberette, hvis de møder krænkelse af mennesker i deres daglige arbejde. Det samme gælder embedsmænd i statens tjeneste.

Jeg må stille spørgsmålstegn ved, hvorledes Ministeren for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Rikke Hvilshøj havde tænkt sig, at det danske folk – i særdeleshed personalet på asylcentre og embedsmændene – skal kunne vedblive at respektere sådanne urimelige love i længden. De ligesom ministeren, Rikke Hvilshøj selv risikerer en dag at blive stillet for en domstol for medvirken til uværdig behandling af flygtninge, der bringer disse flygtnings helbred og liv i fare.

Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnets embedsmænd opfordres også til at gøre deres overoverordnede, minister Rikke Hvilshøj, opmærksom på de urimelige virkninger, de måtte notere sig under behandlingen af asylsagerne.

Jeg sender ligeledes en anmodning til Indenrigsministeriet om at revidere deres vejledning nr. 122 af 13. juli 2000 således at bestemmelsen om udlændingens medvirken til udsendelse bliver sløjft, da den har helt urimelige konsekvenser i praksis. Det burde være overflødig med en sådan henvendelse, men siden Udlændingestyrelsen så sent om i breve af 28. juni 2006 henviser til denne vejledning og Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, må jeg gå ud fra man stadig bruger denne vejledning i afgørelse af sagerne³?

Skulle dette i dag alene være et spørgsmål for Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration jfr. § 9 c, stk. 2 beder jeg Indenrigsministeriet se bort fra denne del af henvendelsen.

Jeg retter for en ordens skyld derfor samme anmodning til minister Rikke Hvilshøj at sløjfe bestemmelsen i § 9 c, stk. 2 om udlændingens medvirken udsendelse, som betingelse for at få opholdstilladelse.

³ Kan ikke her gå ind i den enkelte sag.

Blot det at være flygtet fra Iran, vil i for Iranske flygtninge i sig selv være en begrundelse for at være i stor fare. Efter al sandsynlighed vil de blive arresteret ved ankomsten, og hvad der sker derefter, er de danske politikere helt sikkert klar over. Eller skal jeg lige præcisere, at der i Iranske fængsler foregår lemlæstelser, tortur og i yderste konsekvens henrettelser.

Til sidst anmoder jeg Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration Rikke Hvilshøj, Flygtningenævnet og Udlændingesservice om at stille alle iraneres asylsager i bero indtil folketinget samles igen efter Folketingets sommerferie.

Der er brug for at få fremsat et lovforslag og få en grundig folkelig debat om en ændring af Udlændingeloven, som beskrevet ovenfor, således at der ikke udsendes nogen Iranere på grundlag af at de ikke medvirker til underskrivelse af *indrejsedokument* til Iranske myndigheder.

Jeg håber at høre nærmere snarest muligt. Der er på nuværende tidspunkt ikke langt igen før de sultestrejkende kan risikere at gå i koma, så en hurtig *skriftlig anerkendelse af*

A. at ministeren for Flygtninge, Indvandrere og Integration vil fremlægge lovforslag til ændring af udlændingeloven, således at krav til medvirken ved udsendelsesbestræbelserne udgår.

B. at Indenrigsministeren vil trække indenrigsministeriets vejledning tilbage med hensyn til punkt om medvirken ved udsendelsesbestræbelserne

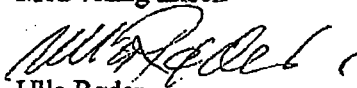
D. at den danske stat vil stoppe med at udvise iranske asylsøgere.

E. Efter fornyet folketingsdebat genoptager sagerne, for de asylsøgere, som har fået afslag, efter at have ventet på et asylcenter i mange år, og som nu frygter at vende tilbage til deres hjemlande, og meddeler dem asyl.

Skulle ingen af disse muligheder være mulige for Ministeren at gennemføre, beder jeg om, at den danske regering viser dansk gæstfrihed og storsind og giver amnesti til alle flygtninge i fare for at lide overlast på grund af de lange ventetider på de danske asylcentre. Det kunne vores svenske naboer gøre, så hvorfor ikke også Danmark?

Skulle alle bestræbelser på løsning af den ulykkelige situation for disse flygtninge vise sig at være forgæves, vil jeg ikke undlade at understrege, at Regeringens medlemmer, og alle andre deltagere i disse loves praktiske gennemførelse har et personligt ansvar for at gøre opmærksom på disse systematiske grove krænkelse af menneskers rettigheder, når de konfronteres hermed og har en mulighed for at sige fra.

Med venlig hilsen

Ulla Røder

Lille Farimagsgade 7, 1. tv.
2100 København Ø